

Szent Valentin és a február 14-i ünnep katolikus eredete

Az olaszországi Terni városában a katolikusok már nagyon várják február 14-ét, Szent Valentinnek, városuk védőszentjének az ünnepét.

Az egész világon tudják, hogy február 14-e a virágok és a bonbonos dobozok, a piros szívek és mindenféle édességek, a pufók kerubok és a nyilak napja. Fiatal párok alig várják, hogy egy szép estét töltsenek együtt, vagy egyéb romantikus alkalomra kerítsenek sort.

Ugyanakkor ez a nap is a katolicizmusban, pontosabban szólva, a szeretet mélyebb fogalmában gyökerezik.

Szent Valentin, az olaszországi Terni védőszentje
Szent Valentin püspök és vértanú.

Terni városában a katolikusok nagyon várják városuk védőszentjének, Szent Valentinnek február 14-i ünnepét. A szent ereklyéi a város katedrálisában vannak elhelyezve. Régi hagiográfiai legendák szerint Szent Valentin 175 és 245 között élt.

Egyike volt a korszak azon számos püspök-evangelizátorának, akik az erős keresztényüldözés idején is hősiiesen védelmezték a hitet.

Szent Valentin nemes családból származott, és kiskorától kezdve tanulmányozta a hitet. Foligno püspöke, Szent Felicián 197-ben szentelte őt fel Terni püspökének. **Híres volt arról, hogy mennyire törődik a szükségét szenvedőkkel. Úgy tudni, csodákat is tett és meggyógyította a betegeket.**

Mivel nem volt hajlandó megtagadni Krisztust, börtönbe zárták, majd halálra ítélték. **Van, aki azt mondja, hogy így nyerte el a Valentin nevet. A latin „valens” szó ugyanis „erőt”, „elevent” jelent, ő pedig vértanúsága során kivételes erőről tett tanúbizonyságot.** Február 14-én halt mártírhalált.

Haláláról két régi, latin nyelvű felirat is hírt ad. Az egyik így szól: „Terni városában hosszasan ütlegeték Szent Valentint, börtönbe zárták, majd miután ellenállását nem tudták megtörni, végül éjfélkor kivonszolták a börtönből és Placidus római prefektus parancsára lefejezték.”

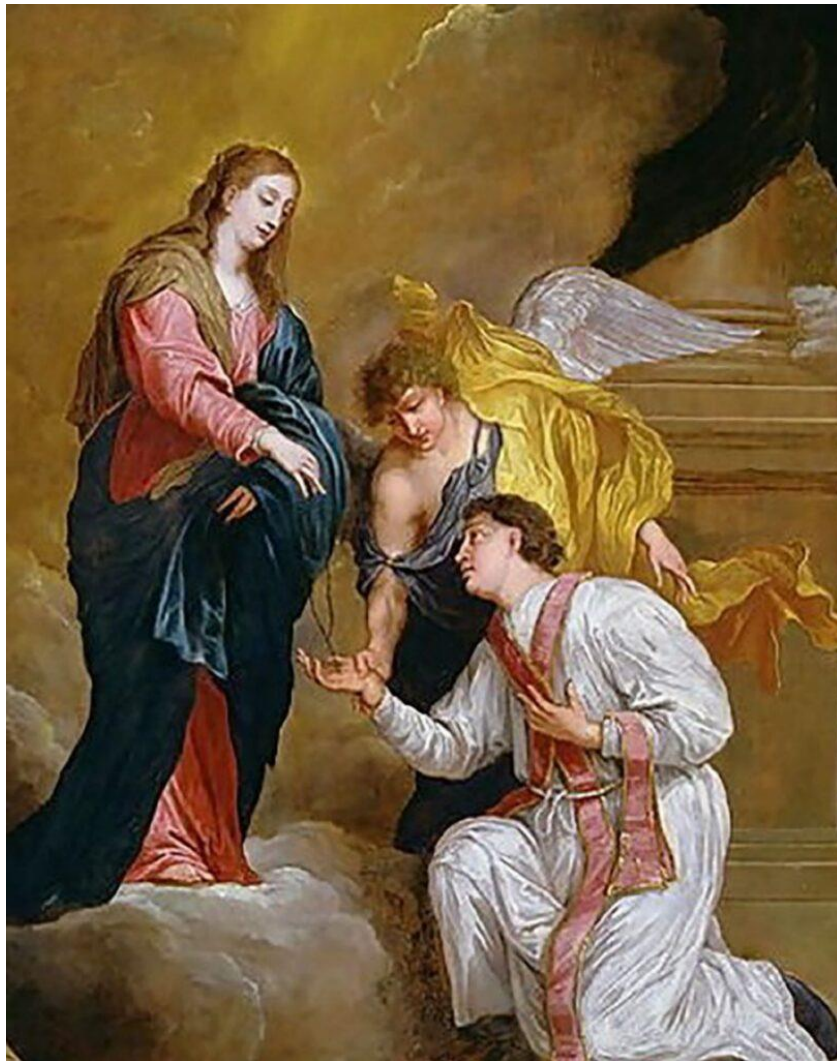
Szent Valentin földi maradványai a Szent Valentin bazilika főoltárában őrzik Terniben (Dél-Umbria, Közép-Olaszország)

Szent Valentin tisztelete elterjed

Halála után Valentint a Via Flaminia mentén temették el Terniben, a városfalakon kívül, a mostani katedrális közelében. **A középkor elejére a bencéseknek köszönhetően Szent Valentin tisztelete már egész Európában elterjedt.**

Addigra már a nevét a szeretettel, szerelemmel kapcsolták össze. Sok jegyepár vagy fiatal házas könyörgött közbenjárásáért a terni sírhelynél imádkozva.

Hogyan fonódott össze Szent Valentin személye a szerelemmel?

A térdeplő Szent Valentin egy rózsafüzérért esedezik a Szűzanyához.
(David Tenier III, 1600-as évek)

Hogyan történt ez? Hogyan kapcsolódhatott össze egy korai hős keresztény szent, egy vértanú neve egy romantikus érzelemmel, a szerelemmel?

Egyes beszámolók szerint Szent Valentin titokban keresztény párokat adott össze, hogy a férfiakat ne sorozzák be a kötelező katonai szolgálatra.

Egy másik legenda a Megbékélés Rózsájának történetét meséli el. Eszerint Valentin egyszer meghallotta, hogyan veszekszik egy fiatal pár, aki kertjének végében, a sövény mellett sétált. Odament hozzájuk, kezében egy rózsaszállal. A veszekedő párt megnyugtatta az idősödő, őszülő halántékú ember mosolygó arca. Átnyújtotta nekik a rózsát, és kérte őket, hogy fogadják el. Figyelmeztette őket, hogy a szárát óvatosan, együtt fogják meg, hogy ne hogy megsértsék, megszúrják egymást. Így tanította őket arra, hogy egy szívük („cor unum”) legyen, és szerelmük egymás iránt visszatért.

A Szent Valentinról szóló talán legismertebb legendában egy fiatal pár szerepel: Sabino és Serapia. Sabino egy pogány római centurio volt, Serapia pedig egy szép keresztény leány Terniből. Sabino megkérte Serapia kezét az apjától, de elutasító választ kapott, mivel pogány volt. Serapia azt javasolta, forduljon a püspökhöz, Valentinhoz, hogy keresztény oktatásban részesüljön és megtérhessen. Sajnos, amikor a keresztségre és a házasságkötésre készülődtek, Serapia halálosan megbetegedett. Amikor Valentin ott volt betegágyánál, Sabino arra kérte, tegye lehetővé, hogy ne kelljen elválnia szerelmétől. Valentin püspök megkeresztelte a fiatalembert, összeadta őket, és amikor karjait az ég felé emelte, hogy megáldja őket, a két fiatalra boldogító örök álmot szállt.

Akárhogyan is, a régi pogány szerelemfelfogásnak és a modern kor világi románc fogalmának kevés köze van Szent Valentinhez, a hiteles, valóban élt püspökhöz és vértanúhoz. Az áldozatos szeretet, amelyet egész rendkívüli életén át tanúsított, példaként szolgálhat mindannyiunk számára – különösen azok a hősies erények, amelyek a házasságban élő mai keresztény párok számára oly fontosak.